

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/1780

z dnia 13 marca 2024 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających warunki, na jakich instytucje mogą obliczać K_{IRB} w odniesieniu do ekspozycji bazowych transakcji sekurytyzacyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (¹), w szczególności jego art. 255 ust. 9 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 258 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w związku z art. 143 ust. 1 tego rozporządzenia instytucje mogą obliczać swoje kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej, stosując metodę wewnętrznych ratingów („SEC-IRBA”). Zgodnie z art. 143 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przypadku każdej kategorii ekspozycji i każdego systemu ratingowego oraz każdego podejścia stosowanego do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania („LGD”) i współczynników konwersji wymaga się uprzedniego zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznych ratingów („metody IRB”), w tym własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) i współczynników konwersji.
- (2) Zgodnie z art. 258 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje stosują metodę SEC-IRBA, jeżeli są w stanie obliczyć „ K_{IRB} ” zgodnie z art. 255 ust. 2–5 tego rozporządzenia. Jeżeli warunki określone w tym artykule są spełnione, instytucje mogą obliczać K_{IRB} w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do celów obliczania wymogów kapitałowych dla nabytych wierzytelności. Do tych celów ekspozycje detaliczne traktuje się jako nabyte wierzytelności detaliczne, a ekspozycje niedetaliczne jako nabyte wierzytelności korporacyjne. Ze względu na szczególnie charakter struktury sekurytyzacji i ekspozycji bazowych tych sekurytyzacji konieczne jest przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, które doprecyzowują warunki, na jakich instytucje mogą obliczać K_{IRB} dla puli sekurytyzowanych ekspozycji. Przepisy określone w części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należy zatem dostosować w takim stopniu, w jakim jest to konieczne do określenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji. Stosowanie niektórych innych przepisów dotyczących IRB w kontekście sekurytyzacji nie jest jednak właściwe albo ze względu na fakt, że takie przepisy nie są istotne, albo ponieważ nie prowadzą one do uzyskania ostrożnych wyników, albo ze względu na to, że byłyby one zbyt uciążliwe dla instytucji w kontekście sekurytyzacji. W związku z tym we wszystkich takich przypadkach należy ustanowić alternatywne przepisy, które są odpowiednie w kontekście sekurytyzacji.
- (3) Stosowanie metody SEC-IRBA zgodnie z metodą dla nabytych wierzytelności, o której mowa w art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinno być dostępne wyłącznie w przypadku niektórych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, w odniesieniu do których instytucje mają ograniczoną kontrolę lub ograniczony dostęp do informacji i danych albo zarówno ograniczoną kontrolę, jak i ograniczony dostęp, w związku z czym instytucje nie są w stanie bezpośrednio stosować przepisów określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do tych ekspozycji bez niezbędnych korekt. Należy uznać, że dostęp do informacji i danych dotyczących sekurytyzowanych ekspozycji jest ograniczony, jeżeli instytucja nie obsługuje wszystkich tych ekspozycji, w tym w sytuacji, w której instytucja jest inwestorem w pozycje sekurytyzacyjne albo jednostką sponsorującą lub jednostką inicjującą utrzymującą pozycje sekurytyzacyjne w transakcji sekurytyzacyjnej i nie obsługuje wszystkich ekspozycji bazowych tej transakcji. Może tak być również w przypadku, gdy instytucja obliczająca K_{IRB} jest jednostką obsługującą sekurytyzację, ale nie była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania stanowiące podstawę sekurytyzowanych ekspozycji, ani nie zawarła takiej umowy. W przypadku sekurytyzacji z wieloma jednostkami inicjującymi każda jednostka inicjująca utrzymująca pozycję

(¹) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

sekurytyzacyjną w sekurytyzacji może być jednak w stanie obliczyć K_{IRB} w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji, które wniosła do sekurytyzacji, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W związku z tym jednostki inicjujące powinny być również w stanie obliczyć K_{IRB} poprzez zastosowanie przepisów tego rozdziału w odniesieniu do ekspozycji innych niż nabyte wierzytelności do sekurytyzowanych ekspozycji, które te jednostki inicjujące obsługują i w odniesieniu do których były one zaangażowane w wykonanie pierwotnej umowy, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę sekurytyzowanych ekspozycji.

- (4) Część trzecia tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zawiera terminologię, która ma zastosowanie wyłącznie do nabytych wierzytelności, a nie do sekurytyzowanych ekspozycji. Aby zapewnić pełną skuteczność uprawnienia określonego w art. 255 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy dostosować terminologię stosowaną w tym rozdziale do szczególnego kontekstu transakcji sekurytyzacyjnych.
- (5) Aby obliczyć K_{IRB} oddzielnie dla każdej puli, instytucje obliczające K_{IRB} powinny mieć możliwość podziału puli kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji na jednorodne podpule. Elastyczność ta jest konieczna, ponieważ skład ekspozycji bazowych sekurytyzacji jest często niejednorodny. Każda podpula powinna jednak w pełni spełniać te wymogi określone w art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które mają zastosowanie do pul kwalifikujących się aktywów sekurytyzowanych.
- (6) Obsługa sekurytyzowanych ekspozycji przez osoby trzecie oraz ograniczony dostęp do informacji i danych dotyczących momentu zainicjowania tych ekspozycji mogą mieć istotne skutki dla czynników wpływających na poziom ryzyka uznanych za istotne dla dywersyfikacji ryzyka oraz na kwantyfikację parametrów ryzyka przypisanych do poszczególnych kategorii lub pul. Instytucje obliczające K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny zatem stosować model wewnętrzny wykorzystywany wyłącznie do ustalenia prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania („PD”), straty z tytułu niewykonania zobowiązania („LGD”), oczekiwanej straty („EL”) lub oszacowań współczynnika konwersji do konkretnego celu obliczania K_{IRB} zgodnie z tym artykułem. Tego modelu wewnętrznego nie należy zatem stosować do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji sekurytyzowanych albo niesekurytyzowanych, które instytucja obsługuje i w odniesieniu do których jest jednostką inicjującą zdefiniowaną w art. 2 pkt 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402⁽⁷⁾ lub pierwotnym kredytodawcą zdefiniowanym w art. 2 pkt 20 tego rozporządzenia. Takie rozdzielenie systemów ratingowych do modelowania ogólnego ryzyka kredytowego i modeli wewnętrznych do obliczania K_{IRB} w odniesieniu do posiadanych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jest również konieczne w celu zapewnienia, aby standardy szacowania IRB osiągnięte w odniesieniu do ekspozycji, które instytucja obsługuje i w odniesieniu do których jest pierwotnym kredytodawcą lub jednostką inicjującą, nie były obarczone błędem, zagrożone ani w inny sposób pogarszane przez odmienne standardy zarządzania i dane stosowane w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji. W przypadku niedetalicznych sekurytyzowanych ekspozycji instytucja obliczająca K_{IRB} powinna mieć jednak możliwość wykorzystania do oszacowania PD zatwierdzonego istniejącego systemu ratingowego stosowanego w odniesieniu do inicjowanych przez nią ekspozycji, którego zakres stosowania obejmowałby niedetaliczne sekurytyzowane ekspozycje, pod warunkiem że instytucja posiada wystarczające informacje, aby zastosować ten system ratingowy, co może mieć miejsce w przypadku ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw. W takich przypadkach jednak, ponieważ praktyki w zakresie odzyskiwania należności i normy obsługi mogą się różnić, instytucja obliczająca K_{IRB} nie powinna mieć możliwości opierania się na oszacowaniu LGD z zatwierdzonego istniejącego systemu ratingowego stosowanego w odniesieniu do inicjowanych przez nią ekspozycji, jeżeli nie jest ona jednostką obsługującą.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj>).

- (7) Art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że instytucje mogą obliczać K_{IRB} w odniesieniu do ekspozycji bazowych danej sekurytyzacji zgodnie między innymi z art. 143 tego rozporządzenia. W artykule tym zobowiązano instytucje, w odniesieniu do każdego systemu ratingowego, do uzyskania zezwolenia odpowiedniego właściwego organu na stosowanie metody IRB oraz uzyskania zezwolenia na znaczne zmiany zakresu stosowania systemu ratingowego, na stosowanie którego instytucja otrzymała zezwolenie. W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 529/2014^(*) określono warunki przeprowadzania oceny istotności rozszerzeń i zmian metody IRB, w tym warunki mające zastosowanie do powiadomień dotyczących tego rodzaju zmian i rozszerzeń. Wynika z tego, że rozporządzenie delegowane (UE) nr 529/2014 ma zastosowanie również w przypadku wystąpienia zmian w modelu wewnętrznym służącym do obliczania K_{IRB} w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji. Ponadto w art. 143 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga się uprzedniego zezwolenia właściwego organu na stosowanie metody IRB w przypadku każdego systemu ratingowego. W kontekście obliczania K_{IRB} do celów niniejszego rozporządzenia instytucja nie byłaby jednak w stanie spełnić tego wymogu w odniesieniu do puli kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, ponieważ takie ekspozycje nigdy nie mogłyby być jednolicie zarządzane w ramach zwykłego systemu ratingowego IRB jako podobne ekspozycje, sekurytyzowane albo niesekurytyzowane, które są obsługiwane i utworzone przez daną instytucję. Należy zatem określić, że zezwolenie na stosowanie metody SEC-IRBA zgodnie z modelem wewnętrznym do obliczania K_{IRB} powinno być zależne wyłącznie od warunku, że instytucja obliczająca K_{IRB} otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB w odniesieniu do co najmniej jednego systemu ratingowego w ramach kategorii ekspozycji, do której zaklasyfikowane są kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje.
- (8) W przypadku gdy instytucja spełniająca wymogi określone w art. 258 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 składa wniosek o zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, wymóg określony w art. 145 ust. 1 tego rozporządzenia, aby instytucja korzystała z tego modelu wewnętrznego przez co najmniej 3 lata przed złożeniem wniosku o zezwolenie, nie powinien mieć zastosowania do celów metody SEC-IRBA, ponieważ doświadczenie zdobyte przez instytucję dzięki stosowaniu co najmniej jednego systemu ratingowego w odpowiedniej kategorii ekspozycji IRB należy uznać za wystarczające do tych celów.
- (9) Wymogi określone w art. 184 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mają na celu zapewnienie, aby przy określaniu parametrów ryzyka w odniesieniu do nabytych wierzytelności instytucja nabywająca na bieżąco sprawowała wystarczający minimalny poziom kontroli nad tymi wierzytelnościami, posiadała stały dostęp do danych i informacji dotyczących poziomu ryzyka związanego z wierzytelnościami, w tym pochodzących od sprzedawcy i jednostki obsługującej wierzytelności, oraz aby na bieżąco uwzględniała charakterystykę i postępowanie sprzedawcy i jednostki obsługującej, które mogą mieć wpływ na poziom ryzyka należności. Te wymogi operacyjne i wymogi dotyczące należytej staranności muszą być spełnione, aby zapewnić wystarczająco ostrożne i dokładne stosowanie metody IRB w odniesieniu do nabytych wierzytelności. W celu zapewnienia, aby kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje podlegały podobnym wymogom, konieczne jest dostosowanie wymogów art. 184 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji obliczających K_{IRB} w odniesieniu do tych ekspozycji. W przypadku gdy istnieje jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji („SSPE”), jednostka ta powinna posiadać prawo własności do sekurytyzowanych ekspozycji i sprawować kontrolę nad przepływami gotówkowymi, bezpośrednimi albo za pośrednictwem powiernika lub jednostki, która wykonuje podobne zadania w jej imieniu. Instytucja obliczająca K_{IRB} powinna zachować należyłą staranność wobec jednostki obsługującej sekurytyzowane ekspozycje oraz, w przypadku gdy sama instytucja nie jest jednostką inicjującą transakcję, wobec jednostki inicjującej sekurytyzację, ponieważ normy i zachowanie jednostki inicjującej i jednostki obsługującej są czynnikami wpływającymi na poziom ryzyka w odniesieniu do ekspozycji stanowiących podstawę transakcji sekurytyzacyjnej. Możliwe jest, że instytucja obliczająca K_{IRB} posiada, zgodnie z art. 153 i 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nabyte wierzytelności w swoim bilansie oraz że otrzymała podlegający odliczeniu rabat przy zakupie, zabezpieczenie lub gwarancje częściowe, które zapewniają ochronę pierwszej straty w odniesieniu do strat z tytułu niewykonania zobowiązania, strat spowodowanych „rozmyciem” udziałów lub obu tych rodzajów strat. W takim przypadku instytucje powinny mieć możliwość traktowania takich nabytych wierzytelności jako kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, a w przypadku gdy stosują tę opcję, powinny być zobowiązane do zachowania należytej staranności wobec jednostki obsługującej, w stosownych przypadkach, oraz wobec sprzedawcy, ponieważ normy i zachowanie jednostki obsługującej i sprzedawcy są czynnikami wpływającymi na poziom ryzyka w odniesieniu do tych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 529/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/529/oj).

- (10) W kontekście transakcji sekurytyzacyjnych normy kredytowania i charakterystyka jednostki inicjującej lub, w stosownych przypadkach, pierwotnego kredytodawcy oraz normy obsługi i charakterystyka jednostki obsługującej są zasadniczymi czynnikami wpływającymi na poziom ryzyka w odniesieniu do ekspozycji stanowiących podstawę sekurytyzacji. Te czynniki wpływające na poziom ryzyka należy zatem zawsze oceniać jako potencjalne czynniki wpływające na poziom ryzyka przy opracowywaniu wewnętrznego modelu obliczania K_{IRB} w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, chyba że ich pominięcie jest uzasadnione. Skutki takich czynników wpływających na poziom ryzyka można odzwierciedlić albo poprzez uwzględnienie ich przy klasyfikowaniu ekspozycji do kategorii lub pul, albo poprzez zastosowanie różnych segmentów kalibracji w odniesieniu do różnych jednostek inicjujących i różnych jednostek obsługujących. W przypadku gdy instytucja obliczająca K_{IRB} w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji sama jest jednostką inicjującą lub pierwotnym kredytodawcą lub jednostką obsługującą sekurytyzację, nie należy wymagać od niej uwzględnienia własnych norm i charakterystyki jako dodatkowego czynnika wpływającego na poziom ryzyka.
- (11) Art. 259 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zezwala instytucjom na ustalenie średniej LGD ważonej ekspozycją według metody SEC-IRBA na poziomie 50 % w celu obliczenia parametru p we wzorze SEC-IRBA, jeżeli udział największej ekspozycji bazowej w puli wynosi nie więcej niż 3 %. Aby zapewnić spójność z tym artykułem, instytucje obliczające K_{IRB} w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji również powinny mieć możliwość ustalenia średniej LGD ważonej ekspozycją dla puli na poziomie 50 % dla sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych. W takim przypadku właściwe jest zastosowanie wartości LGD wynoszącej 50 %, ponieważ sekurytyzowane ekspozycje detaliczne charakteryzują się zazwyczaj wysokim poziomem granulacji. W art. 161 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono wartości LGD dla uprzywilejowanych i podporządkowanych nabytych wierzytelności korporacyjnych, jeżeli instytucja nie jest w stanie oszacować wartości PD lub jeżeli oszacowania te nie spełniają określonych wymogów. W kontekście sekurytyzacji te wartości LGD powinny być dostosowane do uprzywilejowanych i podporządkowanych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, przy czym wartość LGD dla uprzywilejowanych sekurytyzowanych ekspozycji niedetalicznych nie powinna być niższa niż ustalona wartość LGD dla sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych, biorąc pod uwagę ogólnie wyższy poziom granulacji puli sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych.
- (12) Art. 153 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 umożliwia instytucjom stosowanie w odniesieniu do nabytych wierzytelności korporacyjnych standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji detalicznych, jeżeli stosowanie standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw byłoby dla tych instytucji nadmiernie uciążliwe, o ile spełnione są warunki określone w art. 154 ust. 5 tego rozporządzenia. Taki sam sposób traktowania powinien być również dostępny w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji i w tym celu należy wyraźnie określić kryteria kwalifikowalności odpowiednie dla tych ekspozycji.
- (13) Zgodnie z art. 154 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, aby nabyte wierzytelności kwalifikowały się do ujawnienia jako ekspozycje detaliczne określonego w ust. 1 tego artykułu, konieczne jest między innymi, aby: instytucja nabyła te wierzytelności od niepowiązanej osoby trzeciej, a jej ekspozycja wobec dłużnika wierzytelności nie obejmowała żadnych ekspozycji, które byłyby bezpośrednio lub pośrednio utworzone przez daną instytucję; nabyte wierzytelności powstały na warunkach rynkowych w relacji pomiędzy sprzedawcą a dłużnikiem; portfel był w wystarczającym stopniu zdywersyfikowany. Wymogi te powinny być dostosowane do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji. Należy zatem wprowadzić wymóg, aby instytucje obliczające K_{IRB} sprawdzały, czy sekurytyzowane ekspozycje są nabywane od niepowiązanych osób trzecich, czy nie zostały bezpośrednio lub pośrednio utworzone przez instytucję obliczającą K_{IRB} i czy powstały na warunkach rynkowych.
- (14) Ponieważ standardy kwantyfikacji ryzyka detalicznego dla ekspozycji detalicznych są mniej uciążliwe niż standardy kwantyfikacji ryzyka niedetalicznego, art. 154 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 uniemożliwia instytucjom stosowanie tych mniej uciążliwych standardów kwantyfikacji ryzyka detalicznego do ekspozycji niedetalicznych, które utworzono w kontekście nabytych wierzytelności, chyba że spełniają one zbiór warunków. W kontekście kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych instytucja obliczająca K_{IRB} nie byłaby jednak w stanie spełnić wymogów art. 154 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w którym wymaga się, aby ekspozycje nie były utworzone przez samą instytucję, co uniemożliwiłoby jednostce inicjującej stosowanie standardów kwantyfikacji ryzyka detalicznego w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji, których nie obsługuje, ale które sama utworzyła i sklasyfikowała jako ekspozycje detaliczne zgodnie z ramami ryzyka kredytowego określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Konieczne jest zatem ustanowienie kryteriów kwalifikowalności, które umożliwią instytucji inicjującej obliczającej K_{IRB} stosowanie standardów kwantyfikacji ryzyka detalicznego w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji detalicznych, których nie obsługuje, ale które sama utworzyła i sklasyfikowała jako ekspozycje detaliczne zgodnie z ramami ryzyka kredytowego określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. W tym celu w przypadku tych ekspozycji powinno istnieć jedynie zobowiązanie do spełnienia warunków określonych w art. 154 ust. 5 lit. b)–d) i art. 184 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dostosowanych odpowiednio do szczególnych cech kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji. Natomiast w przypadku gdy spełnione są warunki

określone w art. 184 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dostosowane do specyfiki sekurytyzowanych ekspozycji, ale sekurytyzowane ekspozycje detaliczne nie kwalifikują się do standardów kwantyfikacji ryzyka detalicznego, instytucja obliczająca K_{IRB} powinna być zobowiązana do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w sposób określony dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw w art. 153 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

- (15) W przypadku kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji niedetalicznych, które kwalifikują się do ujmowania jako ekspozycje detaliczne, instytucje obliczające K_{IRB} powinny być zobowiązane do weryfikacji i obliczenia wartości nierozliczonych ekspozycji wobec grupy powiązanych klientów w celu spełnienia wymogu dotyczącego dywersyfikacji puli. Taka weryfikacja i takie obliczenia mogą być jednak trudne ze względu na brak odpowiednich danych. Instytucja obliczająca K_{IRB} powinna być zatem zobowiązana do przeprowadzenia takiej weryfikacji i takich obliczeń wyłącznie zgodnie z jej najlepszą wiedzą, na przykład na podstawie informacji o dłużnikach uzyskanych od jednostki inicjującej, sprzedawcy lub pierwotnego kredytodawcy w momencie inicjowania ekspozycji lub informacji uzyskanych od jednostki obsługującej podczas obsługi ekspozycji lub w trakcie jej procedury zarządzania ryzykiem.
- (16) W celu zapewnienia dokładności kwantyfikacji parametrów ryzyka, które mają być powiązane z ekspozycjami bazowymi sekurytyzacji, ogół ekspozycji objętych danymi stanowiącymi podstawę oszacowań i normy kredytowania, które wygenerowały te dane, powinny być porównywalne z pulą kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji i normami kredytowania stosowanymi przy inicjowaniu tych ekspozycji. Porównywalność danych stanowiących podstawę oszacowań i norm kredytowania stosowanych przy inicjowaniu należy oceniać wyłącznie w odniesieniu do ekspozycji i norm instytucji obliczającej K_{IRB} , jeżeli instytucja ta była zaangażowana w pierwotną umowę, która doprowadziła do powstania ekspozycji stanowiących podstawę sekurytyzacji, lub zawarła taką umowę, ale nie jest jednostką obsługującą te ekspozycje.
- (17) W art. 180 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga się, aby w odniesieniu do ekspozycji detalicznych dane wewnętrzne dotyczące klasyfikowania ekspozycji do poszczególnych kategorii lub pul były dla instytucji głównym źródłem informacji przy przeprowadzaniu oceny charakterystyki strat. Jeżeli jednak instytucja obliczająca K_{IRB} nie była zaangażowana w pierwotną umowę, która doprowadziła do powstania kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, ani nie zawarła takiej umowy i nie jest jednostką obsługującą te ekspozycje, danych wewnętrznych instytucji obliczającej K_{IRB} nie należy uznawać za najlepsze dostępne dane do celów porównania z kwalifikującymi się sekurytyzowanymi ekspozycjami na potrzeby kwantyfikacji parametrów ryzyka. W związku z tym za główne źródło informacji do tych celów należy uznać dane zewnętrzne dotyczące kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.
- (18) W art. 255 ust. 9 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 umożliwia się stosowanie danych przybliżonych, gdy wystarczające dokładne lub wiarygodne dane na temat puli ekspozycji bazowych nie są dostępne. Dane przybliżone do tych celów należy rozumieć jako wszelkie dane, które nie odnoszą się bezpośrednio do sekurytyzowanych ekspozycji ani do portfela powstałego na podstawie podobnych standardów zawierania umów kredytowych jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, z których zostały pozyskane. Ponadto część trzecia tytułu II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że do obliczania wymogów kapitałowych dla nabytych wierzytelności w ramach metody ryzyka kredytowego można wykorzystywać dane wewnętrzne, zewnętrzne i zbiorcze. Dane te powinny być zatem dozwolone również jako dane przybliżone do obliczania K_{IRB} kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.
- (19) Zgodnie z art. 171 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 im mniej informacji ma do dyspozycji instytucja, tym ostrożniej musi klasyfikować ekspozycje do poszczególnych klas lub pul dłużników i instrumentów. Klasyfikowanie sekurytyzowanych ekspozycji do klas lub pul jest zatem szczególnie istotne przy stosowaniu danych przybliżonych. Jest to tym bardziej istotne, gdy istnieje różnica między definicją niewykonania zobowiązania stosowaną przez instytucję obliczającą K_{IRB} w jej wewnętrznym modelu obliczania K_{IRB} a definicją niewykonania zobowiązania stosowaną w danych zewnętrznych odpowiadających sekurytyzowanym ekspozycjom, portfelowi powstałemu na podstawie

podobnych standardów zawierania umów kredytowych jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, z których zostały pozyskane, lub danym przybliżonym. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów dotyczących korekt, których należy dokonać w danych, oraz marginesu ostrożnościowego, który należy przyjąć przy szacowaniu parametrów ryzyka w kontekście obliczania K_{IRB} dla kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.

- (20) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB).
- (21) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu doprecyzowano warunki, na jakich instytucje mogą obliczać K_{IRB} w odniesieniu do ekspozycji bazowych sekurytyzacji zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „opracowanie modelu” oznacza część procesu szacowania parametrów ryzyka, która prowadzi do odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka poprzez określenie odpowiednich czynników wpływających na poziom ryzyka, tworzenie statystycznych lub automatycznych metod klasyfikowania ekspozycji do klas lub pul dłużników lub instrumentów oraz oszacowanie pośrednich parametrów modelu, w stosownych przypadkach;
- b) „segment kalibracji” oznacza jednoznacznie określony podzbiór zakresu stosowania modelu prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania („PD”) lub modelu straty z tytułu niewykonania zobowiązania („LGD”), który jest wspólnie skalibrowany;
- c) „kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje” oznaczają dowolny z następujących rodzajów sekurytyzowanych ekspozycji:
- (i) sekurytyzowane ekspozycje, w przypadku których instytucja obliczająca K_{IRB} nie jest jednostką obsługującą;
  - (ii) sekurytyzowane ekspozycje, w przypadku których instytucja obliczająca K_{IRB} jest jednostką obsługującą i spełnia oba poniższe warunki:
    - 1) instytucja nie była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, ani nie zawarła takiej umowy;
    - 2) instytucja ma ograniczony dostęp do danych i informacji dotyczących tych sekurytyzowanych ekspozycji;
- d) „wewnętrzny model obliczania K_{IRB} ” oznacza system ratingowy służący do obliczania K_{IRB} , o którym mowa w art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Do celów akapitu pierwszego lit. b) modele PD i LGD obejmują wszystkie dane i metody stosowane w ramach systemu ratingowego, które dotyczą odpowiednio:

- a) dywersyfikacji i kwantyfikacji własnych oszacowań PD, w przypadku gdy takie dane i metody są wykorzystywane do oceny ryzyka niewykonania zobowiązania w odniesieniu do każdego dłużnika lub każdej ekspozycji objętych modelem PD;
- b) dywersyfikacji i kwantyfikacji własnych oszacowań LGD, oraz najlepszego oszacowania oczekiwanych strat („EL_{BE}”), w przypadku gdy takie dane i metody są wykorzystywane do oceny poziomu straty w przypadku niewykonania zobowiązania w odniesieniu do każdego instrumentu objętego modelem LGD.

Artykuł 3

Przepisy wspólne

1. Do celów niniejszego rozporządzenia termin:
  - a) „sprzedawca nabywanych wierzytelności” oraz „sprzedawca”, stosowany w przepisach rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które odnoszą się do nabytych wierzytelności i pod warunkiem że istnieje SSPE, rozumie się jako „jednostka inicjująca”;
  - b) „nabywająca instytucja”, stosowany w art. 154 ust. 7, art. 162 ust. 2 lit. e) i art. 179 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozumie się jako „instytucja obliczająca K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 tego rozporządzenia”;
  - c) „ekspozycje i normy instytucji”, stosowany w art. 179 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozumie się jako „sekurytyzowane ekspozycje i normy stosowane do tych ekspozycji”;
  - d) „rodzaj ekspozycji”, stosowany w art. 142 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozumie się jako grupy sekurytyzowanych ekspozycji, które byłyby jednolicie zarządzane przez instytucję obliczającą K_{IRB} , gdyby nie zostały poddane sekurytyzacji.
2. W przypadku pul niejednorodnych sekurytyzowanych ekspozycji instytucje obliczające K_{IRB} zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być zmuszone do podziału takich pul na podpule jednorodnych sekurytyzowanych ekspozycji w celu określenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem osobno dla każdej podpuli do celów obliczenia K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Odniesienia do „pul” w niniejszym rozporządzeniu należy rozumieć jako obejmujące, w stosownych przypadkach, podpule.

Artykuł 4

Warunki obliczania K_{IRB} z wykorzystaniem systemów ratingowych specyficznych dla K_{IRB}

Do celów art. 143 i art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy mogą udzielić instytucji zezwolenia na obliczanie K_{IRB} dla sekurytyzowanych ekspozycji z wykorzystaniem systemów ratingowych specyficznych dla K_{IRB} w ramach stosowanej przez instytucję metody IRB wyłącznie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) zakres stosowania systemu ratingowego specyficznego dla K_{IRB} obejmuje wyłącznie kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje;
- b) instytucja otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB w odniesieniu do co najmniej jednego systemu ratingowego w ramach kategorii ekspozycji, do której zaklasyfikowane są kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje;
- c) spełnione są wszystkie wymogi określone w części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące systemów ratingowych, z zastrzeżeniem lit. d) niniejszego artykułu;
- d) instytucja spełnia warunki określone w art. 5–15 niniejszego rozporządzenia zamiast odpowiednich warunków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, jak określono w każdym z tych artykułów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Warunki, na jakich instytucje mogą obliczać K_{IRB} z wykorzystaniem systemu ratingowego, który został zatwierdzony do stosowania w odniesieniu do inicjowanych przez nie ekspozycji

Instytucja może obliczać K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z wykorzystaniem systemu ratingowego zatwierdzonego do stosowania w odniesieniu do inicjowanych przez nią ekspozycji, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) system ratingowy jest wykorzystywany wyłącznie do obliczania PD niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji;
- b) jeżeli nie są poddawane sekurytyzacji, niedetaliczne kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje wchodziłyby w zakres stosowania systemu ratingowego, który będzie stosowany;
- c) instytucja obliczająca K_{IRB} stosuje wartości LGD określone w art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
- d) spełnione są wszystkie wymogi określone w części trzeciej tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące systemów ratingowych, z zastrzeżeniem lit. e) niniejszego artykułu;
- e) wymogi określone w art. 7 i art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia są spełnione w odniesieniu do stosowania wymogów dotyczących nabytych wierzytelności określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w szczególnym kontekście sekurytyzacji, zamiast odpowiednich wymogów określonych w tym rozporządzeniu, jak określono w każdym z tych artykułów niniejszego rozporządzenia;
- f) wymogi określone w art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia są spełnione w odniesieniu do wykorzystywania danych.

Artykuł 6

Wcześniejsze doświadczenie przy obliczaniu K_{IRB}

Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że instytucja, która otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB w odniesieniu do co najmniej jednego systemu ratingowego w zakresie inicjowanych przez nią ekspozycji w ramach kategorii ekspozycji, do której przypisano kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje, posiada doświadczenie wymagane w art. 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 7

Wymogi dotyczące kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji

1. Do celów niniejszego rozporządzenia przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanych z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji uznaje się, że instytucje obliczające K_{IRB} spełniają wymogi określone w art. 184 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełniają wymogi określone w ust. 2–7 niniejszego artykułu.

Instytucje obliczające K_{IRB} mogą zapewnić zgodność z ust. 2–7 za pośrednictwem strony uczestniczącej w sekurytyzacji działającej na rzecz i w interesie inwestorów uczestniczących w sekurytyzacji zgodnie z warunkami określonymi w powiązanych dokumentach sekurytyzacyjnych.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanych z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji instytucje obliczające K_{IRB} zapewniają, aby struktura sekurytyzacji spełniała wszystkie poniższe wymogi:

- a) SSPE lub instytucja obliczająca K_{IRB} zachowuje faktyczne prawo własności do wszystkich przepływów gotówkowych z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji oraz kontrolę nad tymi przepływami;
- b) prawa własności do sekurytyzowanych ekspozycji i wpływów gotówkowych są chronione przed skutkami zawieszenia praw wierzyciela w momencie wszczęcia postępowania upadłościowego lub zarzutów prawnych mogących znacznie ograniczyć zdolność SSPE lub instytucji obliczającej K_{IRB} do upłynienia lub cesji sekurytyzowanych ekspozycji lub utrzymania kontroli nad wpływami gotówkowymi.

3. Jeżeli dłużnik dokonuje płatności bezpośrednio na rzecz jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej, instytucja obliczająca K_{IRB} posiada procedury pozwalające na regularne kontrolowanie, czy płatności te są przekazywane w całości i w terminie uzgodnionym w umowie.

4. Instytucja obliczająca K_{IRB} monitoruje zarówno jakość kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, jak i sytuację finansową jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej. W tym celu instytucja w szczególności:

- a) ocenia korelację pomiędzy jakością kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, w tym potencjałem odzyskania należności w przypadku niewykonania zobowiązania, a sytuacją finansową jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej;
- b) ustanawia wewnętrzne zasady i procedury zapewniające odpowiednie zabezpieczenie przed wszelkimi nieprzewidywanymi zdarzeniami, w tym wewnętrzną klasyfikację jednostek inicjujących, sprzedawców i jednostek obsługujących pod względem ryzyka;
- c) ustanawia jasne i skuteczne zasady i procedury ustalania uznawalności jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej;
- d) poddaje jednostki inicjujące, sprzedawców i jednostki obsługujące okresowym przeglądom w celu sprawdzenia dokładności sprawozdań sporządzanych przez te jednostki inicjujące, tych sprzedawców lub te jednostki obsługujące, wykrycia oszustw lub niedoskonałości w ich działalności, a także zweryfikowania jakości polityki kredytowej jednostki inicjującej lub sprzedawcy oraz zasad i procedur ściągania należności przez jednostkę obsługującą, a także dokumentuje wyniki tych przeglądów;
- e) ocenia:
  - 1) charakterystyki pul kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, w tym kredytów zaliczkowych;
  - 2) historię zaległości finansowych, wierzytelności nieściągalnych i odpisów aktualizujących wartość tych wierzytelności jednostki inicjującej lub sprzedawcy;
  - 3) warunki płatności i ewentualne konta przeciwstawne pul kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji;
- f) posiada skuteczne zasady i procedury zbiorczego monitorowania koncentracji długu z tego samego źródła zarówno w ramach jednego, jak i wielu pul kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji;
- g) zapewnia terminowe otrzymywanie od jednostki inicjującej, sprzedawcy lub jednostki obsługującej wystarczająco szczegółowych sprawozdań na temat struktury wiekowej i rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji;
- h) posiada systemy i procedury umożliwiające wczesne wykrywanie pogorszenia się sytuacji finansowej jednostki inicjującej lub sprzedawcy i jakości kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji oraz stosowanie aktywnego podejścia do pojawiających się problemów.

Do celów akapitu pierwszego lit. g) sprawozdania te zawierają wszystkie niezbędne informacje na temat kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji:

- a) w celu oceny spełnienia przez ekspozycje kryteriów uznawania sekurytyzacji i zasad w zakresie zaliczek obowiązujących w stosunku do takich kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji;
- b) w celu monitorowania i potwierdzania określonych przez jednostkę inicjującą lub sprzedawcę warunków sprzedaży i stopnia rozmycia.

5. Instytucja obliczająca K_{IRB} posiada jasne i skuteczne zasady, procedury i systemy informacyjne służące monitorowaniu przypadków naruszenia warunków umowy, wszczynaniu działań prawnych i postępowaniu z problematycznymi kwalifikującymi się sekurytyzowanymi ekspozycjami.

6. Instytucja obliczająca K_{IRB} posiada jasne i skuteczne zasady i procedury monitorowania lub, w stosownych przypadkach, kontroli kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, kredytów i środków pieniężnych, w tym wszystkie poniższe:

- a) sporządzone na piśmie zasady wewnętrzne określające wszystkie istotne elementy sekurytyzacji, w tym stawki zaliczek, uznane zabezpieczenia, niezbędną dokumentację, limity koncentracji oraz sposoby traktowania wpływów gotówkowych;
- b) skuteczne zasady i procedury zapewniające, aby istotne elementy, o których mowa w lit. a), uwzględniały wszystkie istotne i znaczące czynniki, takie jak: sytuacja finansowa jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej, koncentracje ryzyka i tendencje w zakresie jakości kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji oraz baza klientów jednostki inicjującej;

- c) systemy wewnętrzne zapewniające wypłatę środków wyłącznie pod warunkiem przedstawienia określonych zabezpieczeń i dokumentów.
7. Instytucja obliczająca K_{IRB} posiada wewnętrzne procedury umożliwiające ocenę przestrzegania wewnętrznych zasad i procedur, o których mowa w ust. 3–6, w tym wszystkie poniższe:
- a) regularne kontrole wszystkich istotnych faz sekurytyzacji;
  - b) sprawdzenie, czy istnieje rozdział obowiązków między oceną jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej, o której mowa w ust. 4, a oceną dłużnika;
  - c) sprawdzenie, czy istnieje rozdział stosownych obowiązków między oceną jednostki inicjującej, sprzedawcy i jednostki obsługującej, o której mowa w ust. 4, a badaniem terenowym przeprowadzanym w odniesieniu do tych podmiotów;
  - d) oceny operacji jednostki rozliczeniowej instytucji, z uwzględnieniem kwalifikacji, doświadczenia i liczby zaangażowanego personelu oraz informatycznych systemów wspomagających.

Artykuł 8

Ogólne warunki w zakresie dywersyfikacji ryzyka

1. Podczas klasyfikacji ekspozycji do odpowiednich kategorii lub pul instytucje obliczające K_{IRB} uwzględniają standardy zawierania umów kredytowych stosowane przez jednostkę inicjującą lub – w przypadku gdy jednostka inicjująca nabyła sekurytyzowane ekspozycje od pierwotnego kredytodawcy – standardy zawierania umów kredytowych stosowane przez pierwotnego kredytodawcę oraz praktyki w zakresie odzyskiwania należności i standardy obsługi stosowane przez jednostkę obsługującą jako potencjalne czynniki wpływające na poziom ryzyka, chyba że instytucje te stosują do kwantyfikacji parametrów ryzyka związanych z tymi klasami lub pulami różne segmenty kalibracji dla różnych jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców i jednostek obsługujących.
2. Instytucje obliczające K_{IRB} mogą ustalić wartość LGD na poziomie 50 % w odniesieniu do detalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.
3. Instytucje obliczające K_{IRB} mogą ustalić następujące wartości LGD zamiast wartości określonych w art. 161 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
- a) 50 % w przypadku niedetalicznych uprzywilejowanych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji;
  - b) 100 % w przypadku niedetalicznych podporządkowanych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.

Artykuł 9

Kwalifikowalność do traktowania jako ekspozycje detaliczne niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji

1. Instytucja obliczająca K_{IRB} może, w odniesieniu do niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, stosować standardy kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji detalicznych określone w części trzeciej tytułu II rozdział 3 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) korzystanie ze standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw określonych w części trzeciej tytułu II rozdział 3 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 byłoby nadmiernie uciążliwe dla instytucji;
  - b) zamiast wymogów określonych w art. 154 ust. 5 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 spełnione są następujące wymogi:
    - (i) SSPE lub instytucja obliczająca K_{IRB} nabyła niedetaliczne kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje od zewnętrznych jednostek inicjujących lub sprzedawców niepowiązanych z instytucją obliczającą K_{IRB} , a ekspozycja SSPE lub instytucji obliczającej K_{IRB} wobec dłużników w puli kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji nie obejmuje żadnych ekspozycji, które są bezpośrednio lub pośrednio utworzone przez daną instytucję obliczającą K_{IRB} ;

- (ii) niedetaliczne kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje zostały wygenerowane na warunkach rynkowych między jednostką inicjującą lub sprzedawcą a dłużnikiem i w związku z tym nie obejmują należności wewnątrz spółki ani należności firm, które handlują między sobą, rozliczanych za pomocą kont przeciwstawnych;
  - (iii) SSPE lub instytucja obliczająca K_{IRB} ma prawo do wszystkich lub części wpływów z tytułu niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji lub do proporcjonalnego udziału w takich wpływach;
  - (iv) pula kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji jest w wystarczającym stopniu zdywersyfikowana.
2. Do celów ust. 1 lit. a), oceniając, czy korzystanie ze standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jest nadmiernie uciążliwe, instytucje uwzględniają wszystkie następujące czynniki:
- a) czy koszt korzystania ze standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw w odniesieniu do niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji jest nieproporcjonalny;
  - b) czy dostęp instytucji do odpowiednich danych dotyczących sekurytyzowanych ekspozycji i kontrola tych danych są znacznie utrudnione w porównaniu z łatwością dostępu do danych dotyczących ekspozycji detalicznych i kontroli tych danych;
  - c) czy instytucja ma ograniczoną zdolność do włączania jakichkolwiek danych zewnętrznych lub przybliżonych do istniejących systemów w zakresie ryzyka i sprawozdawczości;
  - d) czy pula sekurytyzowanych ekspozycji, do której mają być stosowane standardy kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji detalicznych, posiada wystarczający stopień szczegółowości, aby uzasadnić ocenę nadmiernej uciążliwości w odniesieniu do czynników, o których mowa w lit. a), b) i c);
  - e) czy wielkość i częstotliwość ekspozycji instytucji na sekurytyzację nie stwarzają istotnego ryzyka dla tej instytucji.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) instytucja może uwzględnić koszty opracowania niedetalicznego modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} , włączenia nowego segmentu kalibracji do istniejącego segmentu lub włączenia danych do istniejących systemów instytucji w zakresie ryzyka i sprawozdawczości.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) pulę kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji uznaje się za posiadającą wystarczający stopień szczegółowości, jeżeli liczba ekspozycji bazowych danej sekurytyzacji traktowanych jako ekspozycje detaliczne przekracza 100, a łączna wartość ekspozycji z tytułu wszystkich takich ekspozycji wobec pojedynczego dłużnika w puli nie przekracza 2 % łącznej wartości nierozliczonych ekspozycji z puli kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji. Do celów tego obliczenia pożyczki lub leasingi na rzecz grupy powiązanych klientów sfinansowane przez SSPE lub instytucję obliczającą K_{IRB} uznaje się za ekspozycje wobec jednego dłużnika.

Artykuł 10

Kwalifikowalność do traktowania jako ekspozycje detaliczne detalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji

Do celów niniejszego rozporządzenia, aby detaliczne kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje kwalifikowały się na potrzeby standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji detalicznych określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zamiast wymogów określonych w art. 154 ust. 5 tego rozporządzenia muszą być spełnione wszystkie następujące wymogi:

- a) kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje zostały wygenerowane na warunkach rynkowych między jednostką inicjującą a dłużnikiem i w związku z tym nie obejmują należności wewnątrz spółki ani należności firm, które handlują między sobą, rozliczanych za pomocą kont przeciwstawnych;
- b) SSPE lub instytucja obliczająca K_{IRB} ma prawo do wszelkich wpływów z tytułu kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji lub do proporcjonalnego udziału w takich wpływach;
- c) pula kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji jest w wystarczającym stopniu zdywersyfikowana.

Artykuł 11

Określenie stosunku między stronami, warunków rynkowych i powiązanych klientów

Do celów art. 9 ust. 1 lit. b) pkt (i) oraz art. 9 ust. 1 lit. b) pkt (ii), art. 9 ust. 2 lit. d) i art. 10 lit. a) instytucje obliczające K_{IRB} oceniają, stosownie do przypadku, stosunek między stronami, wymóg dotyczący warunków rynkowych lub powiązanie między klientami, o czym jest mowa w tych literach, zgodnie z ich najlepszą wiedzą, na podstawie jednego z następujących rodzajów informacji:

- a) informacji na temat dłużników uzyskanych w momencie inicjowania ekspozycji od jednostki inicjującej, sprzedawcy lub pierwotnego kredytodawcy;
- b) informacji uzyskanych od jednostki obsługującej w trakcie obsługiwaną przez nią ekspozycji lub w trakcie stosowania przez nią procedury zarządzania ryzykiem.

Artykuł 12

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego związanego z kwalifikującymi się sekurytyzowanymi ekspozycjami

1. W odniesieniu do detalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, które spełniają wymogi określone w art. 10, instytucje obliczające K_{IRB} obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 156 lit. b) tego rozporządzenia.
2. W odniesieniu do detalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, które nie spełniają wymogów określonych w art. 10, instytucje obliczające K_{IRB} obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z art. 153 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 156 lit. b) tego rozporządzenia.
3. Aby obliczyć K_{IRB} dla niedetalicznych kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, niezależnie od tego, czy warunki stosowania standardów kwantyfikacji ryzyka detalicznego określone w art. 9 niniejszego rozporządzenia są spełnione w odniesieniu do takich ekspozycji, instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z art. 153 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 156 lit. b) tego rozporządzenia.

Artykuł 13

Wymogi dotyczące danych i danych pierwotnych

1. W przypadku gdy kwalifikujące się sekurytyzowane ekspozycje i związani z nimi dłużnicy nie byli odpowiednio ekspozycjami lub dłużnikami instytucji obliczającej K_{IRB} przed przeniesieniem takich ekspozycji do SSPE lub do instytucji obliczającej K_{IRB} , zamiast wymogu reprezentatywności danych wykorzystywanych do opracowania modelu, który to wymóg określono w art. 174 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, reprezentatywność danych ocenia się w odniesieniu do kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji.
2. Zamiast wymogu określonego w art. 180 ust. 2 lit. c) zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje uznają dane dotyczące kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, dane dotyczące portfela jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy oparte na podobnych standardach zawierania umów kredytowych, z których zostały one pozyskane, oraz dane dotyczące zasad ściągania i odzyskiwania należności przyjętych przez jednostkę obsługującą za główne źródło informacji na potrzeby oszacowania parametrów ryzyka w celu opracowania modelu, kwantyfikacji parametrów ryzyka oraz stosowania modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} .

Artykuł 14

Wykorzystanie danych przybliżonych

1. Do celów opracowania modelu, kwantyfikacji parametrów ryzyka, stosowania modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} oraz uzupełnienia danych, o których mowa w art. 13 ust. 2, instytucje obliczające K_{IRB} mogą wykorzystywać wszelkie istotne dane inne niż dane, o których mowa w tym artykule, jako dane przybliżone.
2. Dane przybliżone, o których mowa w ust. 1, mogą być danymi wewnętrznymi, zewnętrznymi lub zbiorczymi w rozumieniu części trzeciej tytułu II rozdział 3 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. W przypadku gdy instytucje obliczające K_{IRB} korzystają z danych przybliżonych w trakcie szacowania parametrów ryzyka, wymogi art. 179 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące marginesu ostrożnościowego mają również zastosowanie w przypadku, gdy instytucje wykorzystują dane przybliżone do celów opracowania modelu, kwantyfikacji parametrów ryzyka oraz stosowania modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} .
4. Instytucje obliczające K_{IRB} , które wykorzystują dane przybliżone, oceniają reprezentatywność tych danych przybliżonych w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 13 ust. 2, i dokonują niezbędnych korekt danych przybliżonych w celu dostosowania ich jakości do jakości danych, o których mowa w art. 13 ust. 2.
5. Jeżeli nie jest możliwe wyeliminowanie różnicy w jakości przez korekty danych przybliżonych, instytucje obliczające K_{IRB} przyjmują odpowiedni margines ostrożnościowy przy szacowaniu parametrów ryzyka zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
6. Instytucje obliczające K_{IRB} mogą, w celu opracowania modelu, kwantyfikacji parametrów ryzyka i stosowania modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} , wykorzystywać dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązania i strat udostępnione przez jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące zgodnie z art. 22, art. 24 ust. 14 i art. 26d ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402, niezależnie od tego, czy dane te spełniają wymogi dotyczące prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji określone w tym rozporządzeniu.

Artykuł 15

Wykorzystanie danych niezgodnych z definicją niewykonania zobowiązania, o której mowa w art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Kalibracja parametrów ryzyka opiera się na przyjętej przez instytucję definicji niewykonania zobowiązania, która ma zastosowanie do odpowiedniego modelu wewnętrznego do obliczania K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Instytucje obliczające K_{IRB} , które do kalibracji parametrów ryzyka wykorzystują dane zewnętrzne lub dane przybliżone, spełniają wszystkie następujące wymogi:
  - a) zapewniają, aby definicja niewykonania zobowiązania stosowana w ramach danych była zgodna z art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - b) zapewniają, aby definicja niewykonania zobowiązania stosowana w ramach danych była spójna z definicją niewykonania zobowiązania zastosowaną przez instytucję obliczającą K_{IRB} zgodnie z art. 255 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do odpowiedniego portfela kwalifikujących się sekurytyzowanych ekspozycji, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:
    - (i) liczenia i liczby dni przeterminowania, które powodują niewykonanie zobowiązania;
    - (ii) struktury i poziomu progu istotności przeterminowanych zobowiązań kredytowych;
    - (iii) definicji awaryjnej restrukturyzacji, która powoduje niewykonanie zobowiązania;
    - (iv) rodzaju i poziomu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, które powodują niewykonanie zobowiązania;
    - (v) kryteriów powrotu do statusu ekspozycji, której nie dotyczy niewykonanie zobowiązania;
  - c) dokumentują źródła danych, definicję niewykonania zobowiązania stosowaną w ramach tych danych, przeprowadzoną analizę oraz wszystkie stwierdzone różnice.

2. W odniesieniu do każdej z różnic stwierdzonych w definicji niewykonania zobowiązania wynikających z oceny spójności definicji niewykonania zobowiązania, o której mowa w ust. 1, instytucje obliczające K_{IRB} :
- oceniają, czy dostosowanie do wewnętrznej definicji niewykonania zobowiązania doprowadziłoby do zwiększenia albo zmniejszenia współczynnika niewykonania zobowiązania, czy też nie jest to możliwe do ustalenia;
  - w zależności od wyniku oceny, o której mowa w lit. a), odpowiednio korygują dane albo są w stanie wykazać, że różnica jest nieznaczna pod względem wpływu na wszystkie parametry ryzyka i wymogi w zakresie funduszy własnych, stosownie do przypadku.
3. W odniesieniu do wszystkich różnic stwierdzonych w definicji niewykonania zobowiązania wynikających z oceny, o której mowa w ust. 1, instytucje obliczające K_{IRB} , uwzględniając korekty dokonane zgodnie z ust. 2 lit. b), muszą osiągnąć jak największą zbieżność z wewnętrzną definicją niewykonania zobowiązania stosowaną w modelu wewnętrznym do obliczania K_{IRB} , w tym, w miarę możliwości, przez porównanie współczynnika niewykonania zobowiązania w ramach danych wewnętrznych dotyczących odpowiedniego rodzaju ekspozycji z danymi zewnętrznymi lub danymi przybliżonymi.
4. W przypadku gdy ocena, o której mowa w ust. 1, wykaże różnice w definicji niewykonania zobowiązania, które nie są nieznaczne, ale niemożliwe do zniwelowania za pomocą korekt danych, instytucje obliczające K_{IRB} przyjmują odpowiedni margines ostrożnościowy przy szacowaniu parametrów ryzyka zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takim przypadku instytucje obliczające K_{IRB} zapewniają, aby taki dodatkowy margines ostrożnościowy odzwierciedlał istotność pozostałych różnic w definicji niewykonania zobowiązania oraz ich możliwy wpływ na wszystkie parametry ryzyka.

Artykuł 16

Węście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN